

følge. Men for mig ligger Sagen saaledes, at naar den Bevilling er givet, og Forarbejderne er udførte, saa har Rigsdagen at vælge, at skønne over, om de Forarbejder, der er gjorte, giver Udsigt til, at der kan blive et tilfredsstillende Billede nede i den nye Rigsdagsbygning. Jeg kan ikke gaa ind paa den Betragtning, at Rigsdagen ikke selv skulde være kompetent dertil. Det kan være meget godt med sagkyndige Kommissioner og kunstnerisk Bedømmelse o. s. v., men vi ved jo alle, at om den Slags Ting er Smag og Behag meget forskellige, saa forskellige som Nat og Dag, og det er jo ikke saa sjældent, man ser, at den efter egen Betragtning mest fremskredne Kunststopfattelse giver sig Udslag i Ting, som for et almindeligt Menneske med sund Sans og for en naturlig Skønhedsbetragtning er grimme. Derfor tror jeg, det er bedst, vi selv afgør, om vi mener, at det, som nu foreligger, tyder paa, at man kan faa et tilfredsstillende Billede. Og der staar man jo fuldstændig frit. Naar min ærede Kollega for 6te Kreds (Hey) mener, at Arbejdet ikke duer, og at det ikke vil blive noget godt og Rigsdagen værdigt Billede, staar det ham frit for at stemme imod Bevillingen; Tinget staar i den Henseende fuldstændig frit. Men dersom Landstinget skønner anderledes — jeg antager, at en Del af ærede Medlemmer vil have set paa Forarbejderne —, og dersom det har den Opfattelse, at netop denne Kunstner uden Tvivl har Betingelse for at kunne lave store Billeder — de, der ikke har været klare over dette Forhold, vil kunne faa Oplysning derom ved at se paa Dekorationerne i Mineralogisk Musæum; den Maade, hvorpaa Kuppelen der er dekoreret, tyder paa, at Kunstneren har betydelige Evner i den Retning, og jeg tvivler om, at ret mange Kunstnere, enten de er uvillige eller villige, vil nægte, at det er et stort og godt Arbejde — dersom Landstinget skønner ligesaa, stemmer det mod Ændringsforslaget. Altsaa, dersom Landstinget mener, at dette Maleri duer ikke, at det ikke kan blive fyldestgørende og tilfredsstillende, saa stemmer det imod Bevillingen; mener det det modsatte, stemmer det derfor; derved har det aldeles ikke underkastet sig nogen Pression fra det andet Tings Side, det staar aldeles frit.

Jeg skal vedblivende anbefale, at man stemmer imod dette Ændringsforslag; jeg tror, at den Behandling, man ved Vedtagelsen af dette Ændringsforslag vil give den paagældende Kunstner, ikke egentlig

er rigtig nobel, jeg tror ikke, at Landstinget egentlig vil forøge sin Værdighed derved, at det, saadan som Sagen ligger, forhindrer dette Billedes Fremkomst.

Finansministeren (Brandes): Jeg skal kun gøre den korte Bemærkning, at jeg synes ikke, det er Tiden og for saa vidt heller ikke Lejligheden for Øjeblikket at diskutere dette Spørgsmaal med den ærede Ordfører. Jeg kan ikke anerkende den Teori, han nu her gør gældende, at naar Landstinget udstemmer en Bevilling paa Finanslovsforslaget, har Folketinget at bøje sig derfor; han kalder det ikke en Konflikt, naar Landstinget gør dette, idet han ganske roligt gaar ud fra, at Folketinget som sagt har at bøje sig, og saa kommer der ingen Konflikt. Spørgsmaalet bliver altid, om Folketinget bøjer sig, og hvis det ikke gør det, maa det ærede Medlem dog vist indrømme mig, at saa er Striden der.

Kirkeministeren (Povlsen): Der er ikke, som den ærede Ordfører synes at mene, Tale om en Ordning her, som griber ind i Synsloven af 1861. Ikke paa et eneste Punkt røres der ved Synsloven af 1861, der er kun Tale om en Bevilling, hvorved det gøres muligt, at man kan ændre en kongelig Anordning, som er udstedt i Henhold til bestaaende Lov, saa at den kan blive mere formaalstjenlig baade overfor Præsterne og overfor Lønningsfonden. Den ærede Ordfører sagde, at dette høje Ting eller Rigsdagen i det hele taget vil være medbestemmende med Hensyn til denne Sags Ordning; men saa maa man virkelig foretage en Ændring i Præstelønningslovens § 3, hvorefter denne Sags Ordning helt er lagt i Administrationens Haand.

Ordføreren (J. Pedersen): Ja, derom bliver vi neppe enige, om det er en ny Ordning, der foreligger, naar man afskediger de nuværende Bygningsinspektører og overlader Tilsynet til syv nye. Jeg synes ikke, at der kan være Tvivl om, at det er en ny Ordning.

Til den højtærede Finansminister vil jeg sige, at han kalder det en Konflikt, naar Landstinget udstemmer en Bevilling, som Folketinget har vedtaget. For saa vidt der er Tale om en Nybevilling, bestrider jeg, at han er berettiget til at kalde det en Konflikt. Og naar den højtærede Finansminister mente, at dette behøvede Folketinget ikke at bøje sig for, og at saa maatte Striden være der, saa vil jeg spørge